

РЕШЕНИЕ

№ 1840

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12137** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от "Е. Юг" /ЕР Юг/ - ЕАД - [населено място] чрез юрисконсулт Щ. Р. срещу Решение № Ж-510/27.09.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката във вр. с чл. 22, ал. 1, т.2, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ, на "Е. Юг"- ЕАД са дадени следните задължителни указания, а именно: в едномесечен срок след получаване на решението да продължи процедурите за присъединяване и да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ" по искане за проучване на [фирма] за обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW, в УПИ I-480, кв.73 в [населено място], общ. Братя Д., обл. С. З., предвиден за изграждане по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), за който присъединяването е отказано със Становище № 4371918/18.04.2019г. , както и в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и

противоречие с материалния закон. Жалбоподателят твърди, че противно на твърденията на КЕВР, ЕР Юг е извършило проучване по искането, като изчисленията на режимните параметри на мрежата са показали, че поради изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „Плодовитово“, който захранва трафопост (ТП) „ТП 1“ в [населено място] от подстанция (п/с) „Ч.“, Ф. не може да бъде присъединена, без да се извърши съществена реконструкция на това електрическо съоръжение. Противното би създавало недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, която се доставя чрез тези съоръжения до обектите на потребителите в района на [населено място]. Това е причината да бъде отказано присъединяване на обекта в заявения срок, за което молителят е уведомен, че евентуална реконструкция на тези съоръжения може да бъде планирана след най-малко пет години. Счита, че КЕВР е подхождала без особено задълбочено проучване и с избирателно цитиране на разпоредби от издадената лицензия (някои от които несъществуващи) и действащото законодателство (някои от които нямат нищо общо с конкретния случай), и абсолютно необосновано е решила, че включването на Ф. в паралел с мрежата на ЕР Юг няма да влоши качеството на електрическата енергия, доставяна в района. Твърди, че задължението на ЕР Юг да присъединява производители на електрическа енергия към оперираната от тях разпределителна електрическа мрежа не е безусловно. Жалбоподателят счита, че има право - в случаи като настоящия - да отказва да присъедини обекти за производство на електрическа енергия, когато това би довело до необосновани разходи или пък би застрашило сигурността и качеството на снабдяване с електрическа енергия на клиентите. Това е така, тъй като при изработването нормативната рамка в областта на електроенергетиката е отчетен фактът, че някои райони от страната са по-слабо населени от други и логично - имат по-малко потребление на електрическа енергия, от друга страна - приходите и разходите на операторите на разпределителни електрически мрежи са строго регулирани именно от КЕВР и разбираемо повечето инвестиции се насочват към райони с по-голямо потребление на електрическа енергия. В райони като разглеждания, където населението е 578 души, според данни от ГРАО от 16.07.2019 г. е възможно - дори и на пръв поглед малка нова производствена мощност, като тази, предвидена за изграждане от „Б. Л. 33“ - О. да влоши значително качеството на доставяната до обектите на клиенти електрическа енергия, а другата опция - реконструкция на съществуващите съоръжения само и единствено с цел поемане на допълнителния товар би била изцяло лишена от логика, тъй като разходите за това биха се поели от всички клиенти (чрез цената на предоставяните от нас услуги), а ползите биха останали само за производителя. Сочи, че съобразно ЗЕ (чл. 108 ЗЕ) единствено съответният мрежовия оператор може да отговаря за надеждното функциониране на мрежата и има капацитета да осъществява дейността по управление на мрежата и да определя условията и реда за присъединяване на нови обекти. Изтъква, че това разбиране е споделено от самата КЕВР, която в Решение № Ж-34/23.02.2017г., постановено по жалба на производител срещу друг оператор на разпределителна електрическа мрежа - [фирма] - заключава, че „КЕВР няма законоустановени правомощия да определя техническите възможности, да изчислява капацитета, режимите на работа, съобразно параметрите на електроразпределителната мрежа и преносните възможности на енергийните съоръжения за осъществяване на дейността на разпределение на електрическа енергия“. В този смисъл, жалбоподателя сочи и практика на АССГ и на ВАС (вж.

Решение № 5669/17.10.2017 г. по адм.д. 3105/2017 АССГ, 55 състав, Решение № 1695/07.02.2019 г. по адм.д. 14381/2017 ВАС, IV отделение) Моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призван, не представлява от юрк.Р., който поддържа жалбата.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалните си представители юрк.Н. и юрк.К. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Б. Л. 33“- О., редовно уведомена, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

Със Заявление за проучване № 8153857/26.02.2019 г. [фирма] е поискало определяне на условията за присъединяване на Ф. до 30 kW за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в имот УПИ I-480, кв. 73 в [населено място], [община], обл. С. З.. /л.149,150 от делото/ Към заявлението е приложен Нотариален акт № 21, том I, рег. № 250, дело № 21 от 2019 г.

От страна на ЕР ЮГ е изготвено Становище № 4371918/18.04.2019г. за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа/лист 153/, с което заявителят [фирма] е уведомен, че след извършено проучване на условията и начина за присъединяване на електрическа централа и на основание чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014г., че към настоящия момент няма възможност за присъединяване на заявения обект към електроразпределителната мрежа. Мотивът е, че съществуващият въздушен електропровод 20 kV „Черна гора“ от п/ст „Ч.“, който охранява ТП 1 в [населено място] е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности, няма данни за предстоящо развитие на потреблението в района и присъединяването на нова Ф. би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението. Посочено е, че при присъединяване на електроцентрала е необходимо да бъдат запазени всички параметри на качеството на напрежение за присъединените към мрежата клиенти според БДС EN 50160. Съобщава се, че предвид направените проучвания, не се очаква предстоящо нарастване на потреблението през следващите пет години. Поставено е условие [фирма] да декларира, че заявената от него електрическа мощност на Ф., а именно 30 kWp, ще се консумира изцяло от обекта на потребителя, при което ЕР ЮГ ще преразгледа становището си.

В КЕВР е постъпила жалба № Е-12-00-193 от 24.04.2019г. от [фирма] /л.156 и сл./ срещу Становище № 4371918 от 18.04.2019г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] (ЕР Юг) на Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp в УПИ I-480, кв. 73 в [населено място], [община], обл. С. З.. Оплакванията в жалбата са за извършени от ЕР Юг е нарушения на Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и европейските регламенти за опазване на околната среда, намаляване на вредните емисии при производство на електроенергия; злоупотреба с господстващо положение, необосновано ограничаване на конкуренцията.

Жалбата е получена в КЕВР и с писмо от 20.06.2019г. на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 е изпратена до ЕР Юг за извършване на проверка и изпращане в

Комисията на становището на дружеството по жалбата заедно с цялата преписка по нея. Такова е постъпило с вх. № Е-12-00-193 /към 05.07.2019г. /листи 146-148/, като на становището на ЕР Юг посочва, че отказът за присъединяване е съобразен с чл. 90 от Наредба № 6, както и че не е нарушило цитираните законови нарушения, посочени от [фирма] в подадената жалба.

С оспореното Решение № Ж-510/ 27.09.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката във вр. с чл. 22, ал. 1, т.2, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ, на "Е. Юг"- ЕАД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на Решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ" по искане за проучване на [фирма] за обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW, в УПИ I-480, кв. 73 в [населено място], общ. Братя Д., обл. С. З., предвиден за изграждане по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), за който присъединяването е отказано със Становище № 4371918/18.04.2019г.; 2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им. За да постанови този резултат Комисията е съобщила следните факти и доказателства: [фирма] е подало искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. 30 kWp, предвидена за изграждане в собствен имот 18.04.2019г, [община], обл. С. З.. Имотът се намира в урбанизирана територия и обектът е присъединен към електроразпределителната мрежа, с което предвиденият за изграждане обект отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. От текста на жалбата и приложените документи става ясно, че при подаване на заявлението за проучване, са изпълнени изискванията на чл. 88, ал. 2 от Наредба № 6 и е предоставен документ, удостоверяващ правото на собственост - Нотариален акт № 21, том I, рег. № 250, дело № 21 от 2019 г., в който е удостоверява и, че имотът се намира в урбанизирана територия. Направен е извода, че [фирма] не е спазило чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, като не е извършило проучване, не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото ѝ, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението,

така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

[фирма] е притежател на лиценз за разпределение на електрическа енергия № Л-140-07/13.08.2004 г., като съгласно т.2.7.3. лицензиантът присъединява към мрежата потребители и производители на електрическа енергия, разположени на територията на лицензията.

Съгласно чл. 116, ал. 1 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия. Според ал. 3 операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. Видно от цитираните разпоредби законодателят е създал задължение за оператора на електроразпределителната мрежа да присъедини всеки обект на производител, а също така и да извършва не само нейното разширение но и реконструкцията на мрежата. Неоснователни се явяват мотивите на дружеството, че следва да бъде отказано присъединяване на обекта, поради единствената причина, че капацитетът ѝ е запълнен. Разпоредбата на чл. 27, ал. 2 ЗЕВИ предвижда, че разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването са за сметка на собственика на съответната мрежа.

По тази причина, настоящата инстанция не кредитира изслушаното в с.з. на 22.02.2021г. заключение по СТЕ. В нея вещото д-р инж. В. К., сочи, че ако бъде изградена нова Ф., ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия на населеното място. До този си извод обаче, вещото лице е достигнал, като е посочил, че е използвал само представени от дружеството документи, които всъщност преповтарят изцяло изложените в становището изводи. Доколко отказът е мотивиран съобразно чл. 117, ал. 4 ЗЕ – това е правен въпрос и е извън предмета на експертизата. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/, глава пета, раздел II "Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ".

Съгласно чл. 87, ал. 2 от Наредба № 6, изискванията за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници са следните: лицето следва да е титуляр на право на собственост или на друго вещно право върху имота/сградата или да е наемател на имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници; имотът да е в урбанизирани територии и лицето да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване. Според разпоредбата на чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне, а съгласно чл. 91,

ал. 1 от Наредба № 6, операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането.

В случая [фирма], е подало искане за проучване на условията за присъединяване на Фотоволтаична централа /Ф./ с мощност до 30 kW, предвидена за изграждане в собствен имот УПИ I-480, кв. 73 в, [населено място], общ. Братя Д., обл. С. З., при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. З. е посочил всички изискуеми данни съгласно чл. 88, ал. 1 от Наредба № 6, приложил е нотариален акт № 21, том I, рег. № 250, дело № 21 от 2019 г., с който удостоверява правото си на собственост, както и че имотът се намира в урбанизирана територия и обектът е присъединен към електроразпределителната мрежа. Следователно, изискванията на чл. 88, ал. 2 от Наредба № 6 при подаване на заявлението за проучване, са изпълнени. Операторът на разпределителната мрежа не е поискал допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, свързана с правилата по чл. 83, т. 5 от ЗЕВИ. Горното налага извод, че [фирма] отговаря на всички изисквания на закона, за да получи положително становище за присъединяване на изградената от него Ф. към електроразпределителната мрежа.

Разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ и разпоредбите на чл. 87 и сл. от Наредба № 6 не въвеждат никакви други предпоставки, които да бъдат изпълнени от дружеството-искател. Безспорно е, че определянето на условията за присъединяване са изцяло в компетентността на оператора на разпределителната мрежа, който единствен разполага с необходимия технически персонал, както е посочил административният съд. Единствено мрежовият оператор отговаря за надеждното функциониране на мрежата и поради това има капацитета да определя условията и реда за присъединяване на нови обекти. Това задължение произтича както от разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 5 от ЗЕ, така и от чл. 97, ал. 1 от Наредба № 6. Но съгласно Лицензия за разпределение на електрическата енергия № Л-140-07/13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР на [фирма], на лицензианта се дава право да извършва дейността по разпределение на електрическа енергия на обособената територия, описана в приложение № 1, като му се въвежда задължение при условията на всеобщо предлагана услуга съгласно ЗЕ да осъществява дейността по разпределение на електрическа енергия през мрежата на територията на лицензията. За да изпълни тези свои задължения като лицензиант, разпределителното дружество следва да извърши реконструкция, каквато твърди, че е необходима. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и разходите за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването, са за

сметка на собственика на съответната мрежа. Съгласно чл.109, ал.1, т.1 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа е длъжен да осигурява сигурно, безопасно и ефективно функциониране на електроенергийната система, поради което извършването на реконструкция и разширение на мрежата не може да бъде предпоставка за отказ за присъединяване на Фотоволтаична централа по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, както се е мотивирал оператора в случая.

С оглед изложеното дотук, оспореното решение № Ж-510/27.09.2019 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл.146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед направеното от ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, и предвид изхода на спора, дружеството-жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 150 лв. представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Е. Юг" /ЕР Юг/ - ЕАД - [населено място] чрез юрисконсулт Щ. Р. срещу Решение № Ж-510/27.09.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката във вр. с чл. 22, ал. 1, т.2, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ, на "Е. Юг"- ЕАД са дадени следните задължителни указания, а именно: в едномесечен срок след получаване на решението да продължи процедурите за присъединяване и да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ" по искане за проучване на [фирма] за обект: Фотоволтаична централа (Ф.) с мощност до 30 kW, в УПИ I-480, кв.73 в [населено място], общ. Братя Д., обл. С. З., предвиден за изграждане по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), за който присъединяването е отказано със Становище № 4371918/18.04.2019г. ,както и в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 150 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: